

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy hóra 1 frt.
Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A béke felé.

Debreczen, január 14.

Bizonnyal nem tehetnek szemrehányást sem a szabadelvű pártnak, sem a szabadelvű sajtónak, hogy a kompromisszumtárgyalások alatt nem követte azt az egyedül megengedett magatartást, melyet követni kell, midőn két hadsereg parlamentérei tárgyalnak az arcvonal előtt. Teljes fegyverszünetben és lábhoz eresztett fegyverrel tartoznak ilyen esetben a béketárgyalások kimenetelét bevárni s egyik félnek sem szabad ellenségeskedést szándékába venni. A szabadelvű párt és az egész ország szabadelvű sajtója szigorú lelkiismeretességgel követte ezeket az elemi szabályokat! hasonló mondani az ellenzékéről, de különösen az ellenzéki sajtóról nem lehet.

Ezek menthetlen könnyelműséggel megsemmisíteni iparkodnak a kompromisszum legelső alapfeltételét és ezen az uton nem egészen tiszta eszközökkel magát a béke művét veszélyeztetik. A folyamatban levő béketárgyalások egyik alapfeltétele a priori abban állt, hogy azok végeredményében nem szabad sem győzőnek, sem legyőzöttnak lennie, nem szabad vereségek lenni és csak a hazának szabad a béke gyümölcseit élvezni. Ezt a feltételt az ellenzék már eleve megfosztja minden valószínűségtől, ha urbi et orbi sippal dobbal hirdeti, hogy Bánffy miniszterelnök a korona egyenes parancsára és a saját

jobb meggyőződése ellen indította meg a béketárgyalásokat.

E tekintetve attól, hogy az utolsó napok eseményei megerősítették azt a közlést, mely szerint báró Bánffy a legelőkelőbb disszidensekkel folytatott értekezlet után a koronának érdemleges jelentést tett s ennek folyamán felhatalmazást kért a kompromisszum-tárgyalások megindítására, — az említett ellenzéki állítás cáfolata már az azóta lefolyt tárgyalásban is benne van. Senki, még a korona sem tehetne volna a miniszterelnök kötelességévé a tárgyalások megindítását s folytatását, mert lemondása által könnyen kitérhetett volna a neki nem kellemes küldetés elől. Hogy báró Bánffy ezeket a tárgyalásokat személyesen és a legbékeszeretőbb, céltudatos módon vezeti, legjobb bizonyítéka annak, hogy a kompromisszum eszméjét ő ajánlotta a koronának és hogy annak eléréséhez ő kérte a korona felhatalmazását.

Báró Bánffy az ország érdekében fekvőnek ismerte fel, hogy az uralkodó zűrzavarból megtalálják a kivezető utat és egy pillanatig sem habozott rálépni arra az útra, mely a sikerre való kilátással elvezethet e célhoz. Azzal az egyetlen tényre, hogy tárgyalásokba bocsátkozott, elismerésre, sőt dicséretre méltó módon bebizonyította béke- és hazaszeretétét. Aki pedig a tényekkel be nem éri, hanem a mondott szóra többet ad, az a miniszterelnök békeszeretetének biztosítását az ő

saját szájából is hallhatta. Budapest székes főváros diszpolgári oklevelének átnyujtása alkalmával báró Bánffy a béke őszinte barátjának mutatta meg magát, akinek a haza jóléte az első. Arra az esetre, ha a béke még sem jönne létre, kérte ugyan báró Bánffy a főváros támogatását; ez azonban olyan eset, mely őszintén érzett békés szándék mellett a messze távolba esik. A beszéd, melylyel báró Bánffy a székes főváros közönségének a nagy kitüntetést megköszönte, az egész országnak s legelső sorban az ellenzéknek szól. Azt mondja e beszédben Bánffy, hogy ő kész a békekötésre és az engedményekben elmegy a lehetőség legszélsőbb határáig, de ha a békeklenség tovább tart is, csak az okvetlen szükségesekeket fogja megtenni. Azonban mindenkire nézve érthetően és világosan kitűnik e beszédből a következő:

Báró Bánffy és a szabadelvű párt őszintén akarja a tartós és áldásos békét, s nem e két tényezőn fog mulni, ha egy heveskedő ellenzék még születése előtt megöli a béke művét. De ha az ellenzék továbbra is ugyanoly nyers módon követeli a többség és a miniszterelnök vereségét, akkor arról ad bizonyítványt, hogy inkább a béketárgyalások vannak a szívében, mint maga a béke és akkor viselje a saját lelkiismerete és az egész nemzet előtt a felelősséget a válságos állapot továbbtartásáért.

Olyan viszonyok közt, a minők e

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Itthon.

Áldott kezéddel simogatsz meg Anyám.

*Intő szavad még mintha hallanám,
Míg rám borulsz
S áldott kezéddel simogatsz meg.*

*A régi intést elfeledtem,
Anyám.
Azért zudult annyi vihar réám;
Ugy összetört . . .
A régi intést elfeledtem.*

*Beteg vagyok, az élet megtört,
Anyám.
Hol az a vágy, mely hajszolt hajdanán?
Már nincs vágyam,
Beteg vagyok, az élet megtört.*

*De fáj nekem hogy úgy szeretsz Te,
Anyám.
Mond miért sírsz, engem siratsz talán? . . .
Nem érdemlem . . .
De fáj nekem, hogy úgy szeretsz Te.*

*Már hallom a harangszó hangját,
Anyám.*

*De jó is itt, e csendes kis tanyán —
Leroskadni . . .
Már hallom a harangszó hangját . . .*

Ady Endre.

A kis Mari története.

(Farsangi kaland.)

Farsangi kaland, farsangi tárcza!
Belátom, hogy nevetségessé teszem magamat, midőn olyasmiről merészkedem írni, mi tulajdonképen a jó, vagy legalább szenvedélyes csárdás és cottiliontánczosok előjoga lenne!

Es mit akarnak önök; beszélni csak kell valamiről, s farsangon leginkább bálokról szeret olvasni a nagyérdemű közönség szebb része.

Még akkor is, ha nem valami szenvedélyes tánczos, ami ezzel többnyire együtt szokott járni: a ruhakelmék, diszitmények, esipkék, virágok és szalagok pontos ismerője, ha nem csak egy magamhoz hasonló, divatból kiment, Száraz Jónás féle, a bálokban csak a

tánczosok háta mögött kullogó, maga is unatkozó másokat is untató, s a jó mamákat egész udvariatlanul már csak megjelenésével is korokra emlékeztető vén mihaszna ir is valamit e „bűvös éjszakák“ról, mint Mari k. a. akinek rövid s fájdalom, nagyon is mindennapi történetét elbeszélni szándékozom, a báléjekeket szokta nevezni.

E történet különben nem az ideai farsangok, hanem a múlt évi farsangok valamelyikén történt meg. De ez mitsem von le értékéből.

Hasonló történetek minden farsangon történnek, — s talán egyszerűen csak a nevet kellene megváltoztatnom, hogy egészen friss és modern történet váljék belőle.

Tehát farsang volt, mint most. A zene szólt, a termek tündér fényben ragyogtak, virágok hervadtak, drága kelmék tépettek fosz lányokká, légiés alakok repültek és suhantak végig a tükör padlózatán, lángszemek gyujtottak, szivek röpkedtek, a cottilion épen mint ma, száz viszonyt fűzött és bontott fel, a szabók számla-könyve csakugy tele volt, mint ma s a boldog papák s még boldogabb fiaik csak oly gyakran voltak kénytelenek neveiket bélyeges papirosra írni, mint talán az idén. Na de ezt vakmerőség lenne részemről egész bizonyossággal állítani, mert az idén már

pillanatban uralkodnak, a helyre nem hozható hiba hamar el van követve; óvakodjunk tehát tulcsápongásoktól és provokációktól, melyek csak a haza szent ügyének válhatnak kárára.

A helyzetről. Bánffy Dezső báró miniszterelnök Tisza Kálmánnal, Széll Kálmánnal, br. Fejérváry Gézával hosszasan tanácskozott a békéről. — A szabadelpárt egy áramlata újabb engedmények árán is óhajta a kiegyezést. Bánffy Dezső báró, bármilyen eredménnyel végződjenek is a béke alkudozások, ma Bécsbe megy s vasárnap kihallgatásra jelentkezik a király őfelségénél.

A disszidensek egyik kiváló tagja, akinek nyilatkozatai nagy súlyjal esnek a mérlegbe, a békekialátásokról igen fontos kijelentést tett. E kiváló politikus szerint a politikai körök hangulata általában békére hajló; de a kompromisszumra mégis kevés kilátás van, azon elvi ellentét miatt, mely abból származott, hogy a függetlenségipárt addig sem miféle kompromisszumba bele nem megy, — amíg teljes biztosítékot nem kap a felől, hogy 1903-ban gazdasági önrendelkezési jogunk Ausztriával való viszonyunkban is olyan lesz, mint bármely más idegen állammal szemben. Ha a függetlenségi párt ehhez a feltételhez nem ragaszkodik, — nem volt volna ok az eddigi nagy harcra, amely korántsem Bánffy miatt vagy más személyi tekintetek miatt foly hanem tisztán a függetlenségi elvek diadalra juttatásáért történt. Ezen nagy elvi ellentétre maga Bánffy Dezső is rámutatott Budapest székesfőváros főpolgármesteréhez a diszpolgári oklevél átvételekor tegnap mondott beszédében. A kormány egyébiránt gondoskodott arról, hogy a kompromisszum meghiusulása esetén más eszközökkel orvosolja a zavaros helyzetet. Mondják, hogy egyik orvos szer a képviselőház feloszlatása s új választások elrendelése volna; de ennek a hírek ma még kevés hitele van.

nem járok bálókba s különben is a világ azóta sokat, nagyon sokat tökélesedett, amint, hogy tudvalevőleg folyvást javul és okosodik.

Tehát farsang volt mint most.

Az emberek folyvást táncoltak és — örjögtek.

Bocsánat e durva és barbar szóért, de ezt nem általánosságban értem, hanem csak magamra viszonyítva mondom, mert akkor még én is rendes látogatója voltam a bálónak, s eszembe jutott, hogy álló hat hétig egyszer sem aludtam ki jól magamat, hogy ez idő alatt szük cipőimmel három új tyukszömet szereztem magamnak, s magamért és „jó barátaimért” is oly gyakran irtam bevetmet bélyeges papiros alá, hogy az utóbajok és következesek betegségéből még a mai napig sem tudtam kigyógyulni.

Na de ez mind nem tartozik a dologra. Ide csak az tartozik, hogy én akkor minden bálban megjelentem s így minden második harmadik éjszakán volt alkalmam láthatni, — vagyis az akkori idők stíljében beszélve: bámulhatni Mari kisasszonyt, ki egyike volt ama farsang legelismertebb bálkirálynőinek, s rendesen minden bálban jelen volt.

Nagyon helyesen tettem, hogy udvariasabb kifejezést használtam, mert Mari kisasszony csakugyan érdemes volt a csodálatra és bámulatra.

Nem csupán tüzes fekete szeméiért, gazdag nagy szőke fűrtéiért, melyek derekán alól jóval léértek, s melyeket egy álarozosbál al-

Országgyűlés.

Budapest, jan. 13.

A technika tegnapi szerencsésen összeszórt négy névszerinti szavazást.

Még jóformán fel se tette a kérdést az elnök, van-e valakinek megjegyzése a jegyzőkönyvhöz, Lakatos jegyző már kiáltotta:

— Kubik Béla!

Emlékezzünk régiokról... — kezdi Kubik.

— Skithiából kijöttekről... — sóhajtja hozzá egy kurucz.

— Azokról az időkről, — folytatja Kubik — mikor az egyes képviselőket nem a nevükön, hanem a kerületek nevén említették a Házban. Szép szokás volt ez, uraim, jó lesz újra feleleszteni és ezért indítványozom, hogy a jegyzőkönyvben Lukács Gyula neve helyett mindenütt ez tétessék: a monori kerület képviselője.

A többi módosítás már korántsem volt olyan ötletes, mint a mezőcsáthi kerület képviselője. Sturmán György mindössze csak annyi módosítást tudott összehozni, hogy e helyett: távol voltak — ezt tegyük: nem szavaztak.

Még Tóth Jánosnak volt egy névszerinti való szavazással eldöntendő módosítása.

Tóth János ugyanis, a ki rossz véleményével van az új stílisztikáról, e helyett, hogy névszerinti való szavazás, ezt kívánja iratni, hogy névszerinti szavazás.

— Mert ez magyarosabb, — véli a mezővári képviselő, a ki bizonyára sokkal jobb hazafi, mint a milyen nyelvtudós.

Több módosítást nem is nyújtottak be a jegyzőkönyvhöz. Ennyi azonban elegendő is, ha az embernek nincsenek nagy igényei.

Egymásután sorban megejtették a szavazást mind a három módosítás felett. A jegyzőknék pazarul kijutott a névsorpörgetés gyönyörűségéből.

Egy órára ki is fogytak a mai szavazásokból. Elő kellett hát szedni a tegnapi maradékot. A napirend előttiüket.

kalmával egészen leeresztve és kibontva mutatott be, hihetőleg hogy a kétkező világot meggyőzze felőle, hogy nem pénzen vehető kellemekekkel ékeskedik; nem is csupán tündér mosolyáért mely „a tavasz üdeségét, bájait és illatát terjeszté szét maga körül,” nem is egyszerű, ayájas és vidám társalgási modorráért csupán, hanem legfőképp ámulatba ejtő karsu termetéért, melyhez hasonlót sem azelőtt, sem azóta nem láttam többé, s mely oly közös és általános feltűnést és bámulatot keltett, hogy a fiatal leány körül, (nem hiszem, hogy idősebb lett volna tizenöt évesnél) midőn táncolt, három négyszeres rétegekben tolongtak össze a báméskodók.

Pedig a fiatal gyermek sokat táncolt, mondhatni mindig táncolt, mert mindenki nagy kitüntetésként tekintett, ha felhívása elfogadtatott.

Az idénynek határozottan legelismertebb és legbámultabb királynéja volt.

Különösen csodás termete és karsusága folyvást közámulat tárgyva volt.

Dereka oly vékony volt, hogy valóban araszszal átléhetett volna fogni, — s nem nagyítom a dolgot, — ha azt állítom, hogy méltán féltetni lehetett, — hogy valamely szenvedélyesebb tánczos karjai közt ketté török.

Rendesen anyjával, egy még mindig fiatal szép és szintén karsu terméű nővel jelent meg, ki pillanatra sem szűnt meg őt szemével és gondos aggódó figyelmével ki-
sérni, — s mint ragyogó arca mutatá, —

A felett következett hát a szavazás: szabad-e felszólalnia Hentaller Lajosnak — a tegnapi napirend előtt.

Ez kissé bajos lett volna, de mégis megadta rá az engedelmet 3 honatya, ellene szavazott 120 képviselő.

Negyedkettő volt még, de az elnök úgy találta, hogy elegendő volt már a mulatságból mára. Holnap... tovább dolgozik a parlament.

Népoktatásunk 1897-ben.

jan. 14.

(I) Nagybecsü tanulmány fekszik előttünk. Egy kiváló szakiró ismerteti az államkormányzat 1897-ik évi működéséből közoktatásügyi minisztériumét.

A magyar tanulmány az oktatás történelmével kezdődik s aztán tér át az 1897-diki népoktatási viszonyok ismertetésére.

A népoktatás a kisdédóvás óvodában kezdődik.

A kisdédóvásról szóló 1891. évi XV. t. cz. végrehajtása lassan bár, de fokozatosan halad előre. A hiányok főoka a miniszter rendelkezésére bocsátott pénz ki nem elegendő mennyisége.

Anyagi eszközök hiányában a kormány is csak keveset tehetett. A törvény a kisdédóvó-intézetek végrehajtását ugyan a községekre bizza, de ezeknek anyagi ereje sem elegendő a reájuk bízott sokféle teendők ellátására.

600 község van jelenleg, a mely az óvóköteles gyermekek számára való tekintettel köteles volna óvóintézetet fölláttani. 1897-ben tényleg 21 község szervezett óvodát.

Érdekes ezzel szemben, hogy a kisdédóvó-nőképés terén tulprodukczió mutatkozik. A min a miniszter egyrészt akkép igyekszik segíteni, hogy a pozsonyi képzőt a mult évben beszüntette, másrészt meddön maradt tanítónői pályázatok esetén ideiglenesen óvónőkkel tölti be az állásokat s ezt a nem állami iskolákban is megengedte.

Attérve a kisdédóvás tényleges állapo-

egészen boldog és büszke volt leánya diadaliban.

Egy alkalommal, midőn mint rendesen, egy több rétegű kör közepette, kipirult arccal szilaj csárdást táncolt, egy mellettem álló fiatal ember önkénytelen elragadtatással felkiáltott; — Mily csodás és bájós egy termet!

Ebben különben nem volt semmi meglepő, ezt minden pillanatban lehetett hallani, de meglepő és megijesztő volt azon tájadalmas sohajtás és megjegyzés, mi mintegy viszhang kép és feleletül szintén önkénytelenül tört ki egy közelemben álló öreg ur ajkairól: „Szegény, szegény gyermek!”

Aki hallottuk, kérdőleg és meglepve tekintettünk rá.

X. ur a főváros egyik legtekintélyesebb orvosa volt.

Midőn észrevette, hogy önkénytelen sohajtása mily figyelmet ébresztett, hirtelen megfordult s odahagyta a kört és a termet.

Minthogy szerencsém volt ismerni őt, követtem őt, s az étterem ugyanazon asztala mellé telepedtünk.

Rövid bevezetés után a leánykára vezettem a beazélgatást.

Ismételte a teremben tett megjegyzését, csak hogy még világosabban beszélt:

„Szegény gyermek! Ugy tekinthetjük őt mint haldoklót. Több farsangot bizonyára nem fog megélni. Ezt sem hiszem, hogy végig táncolhassa!”

Ijedten és kérdőleg tekintetem az orvos arczára.

szavazás :
ller La-
apirend

de mégis
atya, ellene

elnök egy
multság-
dolgozik a

7-ben.

jan. 14.
ékszik elő-
az állam-
ból közok-

atás törté-
az 1897-diki
e.

lában kez-

szóló 1891.

n bár, de
ok főoka a
t pénz ki

a kormány
y a kised-
a közsé-
je sem ele-
ndók ellá-

ly az óvó-
tekintettel
i. 1897-ben
t.

a kised-
nutatkozik.
p igyekszik
mult ev-
maradt ta-
sen óvónők
am állami

állapo-

ya diada-

rendesen,
írult arc-
mellettem
gadtatással
bajos egy

mmi meg-
ett hallani,
fájdalmas
y viszhang
ül tört ki
ról: „Sze-

meglepve-

ntélyesebb

ytelen só-
hirtelen
a természet.
merni őt,
nazon asz-

ára vezet-

jegyzését,

thetjük őt

yára nem

gy végig

az orvos

aira. az összeirt óvóköteles gyermekek száma a lefolyot tanévben 1,36,415 volt, akik közül tényleg csak 189,034 járt 2805 különféle óvóintézetbe.

Az egyes vármegyék területén levő intézetek száma igen különböző, az erdélyi megyék messze az országos átlagon alul maradnak, melyek közül csak Brassó, Hunyad és Kolozs vármegyékben volt 10 és 20 közt az óvóintézetek száma, a többiben pedig 10 en alul maradt. — A 2805 óvóintézet szaporozása 190.

A kisedóvodákban 1182 képesített óvónő mellett 65 nem képesített működött, képesítés nélkül, továbbá 31 állandó és 467 nyári menedékház-vezetőnő.

Az óvónők nyelvismeretéről szóló adatokat is elég fontosnak találjuk arra, hogy végeredményeikben ismertessük.

Az 1247 kisedóvodónő közül 1231 teljesen beszélt és írta a magyar nyelvet, keveset tudott magyarul 14, egyáltalán nem tudott 2. (Fiumében).

A nyári menedékházakban azonban már csak 978 vezetőnő közül 35 semmit, 62 pedig csak keveset tudott magyarul.

Kedvezetlenebb már a kép, ha a nemzetiségi szempontból fontosabb oldalról tekintjük, t. i. az óvóintézetek foglalkoztatási nyelvét illetőleg.

Ekkor ugyanis kitűnik, hogy kizárólag magyar foglalkoztatási nyelv volt 1989 intézetben, egyéb nyelv pedig 77, melyből legtöbb a tóra (33) és románra (28) esik. A különféle nemzetiségi nyelvek a magyarral vegyesen 240 intézetben voltak a gyermekek foglalkoztatásának nyelvei.

A tiszta magyar foglalkoztatási nyelvű óvók absolute emelkedtek, aránylag mégis esőkkenést mutatnak 87.19 százalékról 86.29 százalékra.

A kisedóvó intézetek fentartási költsége az 1896—97-iki tanévben 1,033.191 frtnyi összeget igényelt.

A kisedóvós ügyének nincs nagy multja. Az 1891. évi XV. t. cz léptette életbe s e rövid idő óta valami különösebb eredményt várni nem igen lehet.

A legfőbb baj e téren, hogy a törvény végrehajtásának útjába maguk az érdekelték górdítenek nehezségeket és az otthon kellő családi gondozásban nem részesülő gyermekek kimutatásának alacsony számával igye-

„Ugy van! — ismétlé szomoruan — „A természet kérlelhetlen szigorral bünteti meg az ellene elkövetett merényleteket.

E fiatal leány egész belseje össze van zuzva és tördelve azon észnélküli és bűnös fűzés által, mely e szegény gyermeket élte tavaszán nyomorékká tevő és megölő. Hozzá még az őrjöngő táncszenvedély: ez egy egészen új neme az öngyilkosságnak!”

De az istenért, akkor az anyjával kellene tudatni a dolgot!

„Azt hiszi, nem tettem? Hidegen és elutasítólag fogadott és azt kérdezte, hogy mi ad jogot leányra rágalmozására. — Ah, az emberek örütségénél csak hiúságuk a nagyobb!”

E pillanatban hirtelen zaj és mozgalom támadt a teremben. Orvost, orvost! X. ur hirtelen felugrott és a terembe sietett. Én utána Épen akkor vitte át az elalélt leánykát a nő pipereszobába

A szegény kis Mari volt. — Magához tért, de X. ur tanácsára, — sőt követelése, azonnal hazaszállították és szépen lefektették

Nem kelt fel többé!

Mégis csak bölcsek és okosak azok a chinaiak, azok csak lábait engedik összezuzni leányaiknak!

B. L.

keznek maguk a törvény kötelező ereje alól kivonni, (a törvény t. i. az óvókötelesek számától teszi függővé a községek óvó-szervezési kötelezettségét.)

A miniszter szigorú intézkedései azonban e téren is javulással biztatnak.

A trónörökös bujdosik.

Boldog emlékü Rudolf trónörököséről még most is az a vélemény uralkodik az alsóbb néposztályban, hogy nem halt meg hanem bujdosik.

Az embereknek ezt a hiszékenységet aztán egyes kalandorok ki is aknázzák, mint a hogy a napokban Petrovoszellón cselekedték meg

Folyó hó 9 én este ugyanis — mint ottani tudósítónk írja — Nagy Antal petrovoszellói lakoshoz egy magas, karsu szőke fiatal ember állított be, meglehetősen rongyos vékony öltözetben s a gazdától éjjeli szállást kért.

A gazda a vékony ruházatu embert vándoriónak nézte meg s ajánlta és megengedte hogy az éjjelt házában töltsse.

A vándor, a kitől a házigazda utazásának célját meg a kilétét tudakolta, nagyon titokzatos feleleteket adott, míg végre meg-sugta a gazdának titoktartás fejében, hogy ő tulajdonképen Rudolf trónörökös, kit az apja bujdosásra kényszerített azért mert Rothschildnak a fiát agyonlőtte.

Hogy szavának nagyobb hitelt nyerjen egy zacskóra való ezüst forintot vett elő, aml a derekára volt kötözve s abból egy forintot a háziasszonyok adott azzal a kéréssel, hogy készítsen neki rajta vacsorát.

A házigazda pedig arra kérte hogy egy másik forintért hozzon bort a koresmából.

A házigazda, kit a sok ezüst forint elkábított, kijelentette, hogy van neki saját bora, — jobb mint a koresmában mérnek, — majd csak abból kínálja meg a vendéget.

Hozott is fel rögtön egy kancsóra való, a mi a vendégnek teljesen megnyerte tetszését.

Vacsora végeztével még sokáig fent maradtak s jó bor mellett a vendég sok viszon-tagságos kalandját beszélte el. Többek közt felmutatott egy irást is, a melynek alapján az ország bármely adóhivatala köteles neki pénzt adni.

A gazdának arra a kérdésére hogy hát mért jár olyan szegényes könnyű öltözetben, azt felelte hoy jó ruházatát aznap cserélte ki egy szegény vándorlólal — kit az ország-uton talált félig megfagyva, — azért viseli most ő annak a ruháját, míg jobbat vehet majd.

Minek előtte aludni tértek volna, az előkelő vendég átadott egy zacskót a házigazdának, — mely tele volt ezüstforintosokkal, s azzal a kéréssel toldotta meg, hogy tegye el azt addigra, a mig szüksége lesz majd rá. Elkéri ő akkor.

Másnap reggel az előkelő vendég arra kérte a házigazdát, hogy vegyen valami jó téli ruhát, meg cipőt, de ezeket ő maga hozza a házhoz nem akarja, hogy a házbelleket kívül más is lássa őt.

A gazda eleget tévén a vendég kívánságának, megvásárolta az új ruhát cipőstől, mi egyebüstől együtt összevisza hatvan forintért.

Mig a gazda a ruha után járt, — a háziasszony addig az ebéddel akart kitenni magáért.

Sikerült is neki mert a vendégnek az ebéd nagyon ízlett, ugyannyira, hogy nagy meglepődésében ebéd után a pénzeszacskóból, melyet a gazdától visszakért, nyolcvan darab ezüst forintot olvasott le a gazda kezébe a ruházatért és a nagyszerű ellátásért.

A gazda örömeiben még a kocsiját is fel-

ajánlotta zendégének, hogy a legközebbi községbe vi-szi rajta.

A vendég el is fogadta az ajánlatot s után utra kelt.

Mielőtt azonban eltávozott volna megígérte a gazdának, hogy ha ő valamikor a trónra jut, hát akkor nagyon gazd emberré teszi.

De alig hajtottak ki a községből a mikor a kocsis azzal az izenettel szalad vissza a gazdája portájára, hogy az ur a falu végén várja őt a kocsival s azt izente, hogy az itt hagyott ócska ruhát pakolják össze és a kocsis vigye utána.

A ruhát csakhamar összecsomagolták, de mire a kocsis visszatért vele, már akkor se urnak, se kocsinak és lónak hire-hamva sem volt, mert az ur, mig a kocsis haza járt, a lovakkal elhajtatott.

A gazda erre rögtön a községházára ment s elvitte oda magával a kapott pénzt is.

A községházán azután hatóságilag megállapították, hogy a pénz egytőle egyig hamis.

A rendőrség most keresi a furfangos csalót.

Egyről-másról.

Wlassics rendelete.

Szinmű négy felvonásban.

Wlassics miniszter rendeletet bocsátott ki a gymnásium igazgatóihoz, hogy a diákokat vasárnap kíméljék meg minden szellemi munkától.

I. Hajdan.

A szinmű személyei.

Tanárok, papák, mamák, bakfischok és diákok.

I. felvonás.

(Szinhely egy házi bál, hol a személyek mind jelen vannak Szombat este)

I jelenet.

(Mialatt Miczike a zongorán keringőt játszik a párok rettenetesen tánczolnak)

Ida: Tehát ön azt mondja hogy ez az utolsó tour? (szemeit lesütve) maga igazán kegyetlen!

Géza (VIII-ad osztályos) Édes nagysád higye meg hogy szívem minden vágya itt tartana ezen a bálon — de nem lehet. Fizikából már kétszer be szekundáztam. a görögéből tegnap feleitem először — nem tudtam semmit — magyarból meg dolgozatot kell írnom a jambusról. — Ez pedig igen nehéz téma.

Ida: Ha szeret egy kiesit — itt marad!

Géza: — Nem lehet — megint három tárgyból buktnak el nagyfülü tanárain.

Ida! De Gézám édes.

Géza: (Hahó édesnek nevez.) Nem lehet!

Ida: Drága Gézám!

Géza: No jó! Nem bánom ha megbukom is, nagysáddal fogom ettánczolni az első négyest.

Hirtelen változás.

(A párok vidáman lejtek a négyest, mialatt Luczifer kosztümben megjelenik nagy bengáli tüztől világítva Terebes Poliphém görög-tanár, s merően Gézára és Idára néz.)

Géza (ijedten): Huha a görög professzor.

Terebes (siri hangon): Géza fiam, hétfőn felelni fogsz görögéből! Légy elkészülve, hogy a házi bálon tanusított henczegeidért befogsz szekundálni. Majd teszek

róla, hogy ne kurizálj Déssi Idának! Te haszontalan, hogy mered az én titkos ideálat tánczoltani!
(Hirtelen dörgés, villámlás, a tanár ur követ okádva eltűnik.)

II-ik felvonás.

(Szinhely egy gymnasium VII. osztálya. Hétfő reggel 10 óra, görög óra következik.)

Géza: (Magolva) A görögök ekkor a hatalom tetőpontján állottak. Az előkelők az Ida hegység alatt nyaraltak. . . . (sóhajva) Ennél a nyomorult hegységnél mindig megakadok; pedig ép 20 lap következik utána. (egyik pajtásához) Fogadjunk egy hatosba hogy felelek!

Az egész osztály: Jön a Terebes a szerelmes.

Géza — mi lesz most?

Terebes: (belép kiveszi noteszét, kihívja Gézát) Tessék beszélni a régi görögökről.

Géza: A régi görögök.

Terebes: Hallatlan szemtelenség. Ön egy idő óta nem tanul semmit. Mire használta a hosszú vasárnapi napot.

Géza: Aludtam!

Terebes: Aludt?

Géza: Szombaton házi bálban voltam, vasárnap aludtam.

Terebes: Igen???? Nos hát akkor mars be. Szekunda.

Változás.

(Görög tűz.)

Géza meghatva olvassa, hogy görög nyelvből megbukott.

II. Most.

III-ik felvonás.

(Szinhely egy bál. Az egész felvonás különben néma játék. Szombat este van. A Tigris szállóban bál folyik. Nagy csomó diák frakban, Tisza szivarral szájában belép a tánczterembe, s a szivarvégét egyik másik Terebes tanár ur markába nyomja. Terebes ur féltékeny kérdezi, elkészültek e már az urak a görög leczkével, mire a diákok mosolyogva felelik, hogy a tisztelt tanár ur akkor beszéljen ha kérdezik. Wlassits miniszter rendeletet adott ki, hogy vasárnap egész nap szabad a diák, hétfőre nem kell semmit sem tanulni, hogy meri tehát őket ép egy tanár izgatni.)

II-ik jelenet.

Terebes tanár elsüllyed a föld alá!!

IV-ik felvonás.

(A diákság diadala. Terebes detronizáltatik, Wlassicsot táviratilag üdvözlük.)
(Szinhely a VII. osztály, hétfői nap, görög óra, Terebes tanár kiszólítja Kis Miskát.)

Kis Miska: Miféle eljárás ez, hogy a tanár ur felelni hív engem?

Tanár: Ne szemtelenkedjék!!

Kis Miska: Mit?? Még személyeskedik. Nekünk nem kell hétfőn semmit sem tudni, ezt rendelte Wlassics miniszter ur!

Tanár: Hallgasson!!

Kis Miska: Mit??? Ön még felmerészel szólalni a miniszter ellen? Fiuk talpra, dobjuk ki Terebes urat.

Terebes ur kirepül.

Változás.

Az ifjuság megesküszik, hogy hétfőn sohse fog felelni, mire a háttérben megjelenik egy esuf öreg a Consilium abeundi s kérdezi:

— Politizáltak?

Felelet: Nem.

— Tanultok?

— Igen!
— Ugy is legyen, mert mehettek suszter inasnak.

Es az ifjuság Wlassics rendelete daczára is tanulgat vasárnap, s még nem vitte el egyiket sem az ördög. Terebes tanár ur is meg van elégedve.
(Függöny ha van legördül.)

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. január 14.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— január 14. —

— Fagy. — Jelentékeny csapadék nélkül. —

Farsangi naptár.

Január 14. Nőegyleti közvacsora »Bika« disztermében.

Január 18. Gazdász-bál a »Bika« disztermében.

Január 18. A Csizmadia Arucarnok Szövetkezet bálja a »Korona« disztermében.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja a »Bika« disztermében

Január 28. Jogász-tánczestély »Margit«-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Csizmadia Ifjuság bálja a »Korona« disztermében.

Január 29. Iparos kör bálja a »Bika« disztermében.

Február 1. Az ág. ev. fillér egyetel tea-estélye.

Február 4. A debreczeni M. Á. V. altisztek tánczvigalma az új műhelytelep nagy csarnokában.

Február 11. A debreczeni m. kir. posta-és távirda altisztek és szolgák tánczvigalma a »Korona« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

— Istentiszteletek. Holnap, vásárvasárnap f. hó 15-én a következők tartják az istentiszteletet; az ev. ref. templomokban: a Nagytemplomban Bíró János esk. felügyelő tart istentiszteletet; a Kistemplomban Juhász Sándor istentiszteletet tart; a Kossuth utcai templomban Csighy Andor 4 th. és az Ispotálytemplomban Virágos Sándor 4 th tart istentiszteletet — A róm. kath. templomban 7 óra kor Kovács József tart misét, utána egy piarista tanár szintén miséz; 9 órakor szentbeszédet mond dr. Volafka Nándor v. püspök, fél 12 órakor misét tart Kozits Gusztáv. Délután 3 órakor litániát és fél 3 órakor ker. ta nitást tart Volafka Nándor v. püspök. — Az ág. hitv. év templomban délelőtt 10 órakor Schindler Márton segédlelkész tart istentiszteletet

— Sárváry Adél esküvője. Egy szép leánnyal kevesebb van Debreczenben. — Dr. Sárváry Gyula tisztí főorvos bájos és szép leányának, Adél kisasszonynak ma esküdtök örök hűséget Dr. Udvarhelyi Dezső derecskei kir. aljárásbíró. A polgári házasság kötést Simonffy Imre kir. tan. polgármester végezte azután a feles nyes néznép a róm. kath. templomba vonult, hol dr. Wolafka Nándor v. püspök adta áldását a szép frigyre. A husz felszalagozott fogatból álló kocsisor visszaterve az »Angolkirálynő« szálloda előtt állott meg, melynek »fehér termében« diszes dejeuner várta a násznépet. A fiatal pár a délutáni vonattal a völegény lakóhelyére Derecskére utazott.

— Szilágyi Sándor meghalt. A magyar tudósok prototypusa, Arany, Ballagi kortársa és szellemi rokona, a magyar történetírás Nesztora: Szilágyi Sándor meghalt.

A magyar történetírás virágzását, magas nívóját neki köszönhetjük, ki nagy tudásával, bámulatos szorgalmával, csodálatra méltó idealizmussal szolgálta a leghatalmasabb, legigazabb törvényű tudományt; a história-írást.

Kolozsvárt született 1827-ben. Iskoláit végezve, közpályára lépett s már megkezdte irodalmi munkásságát.

A szabadságharcban nemzetőr volt s a leveretés után folytonos zaklatás daczára egymás után írta a szabadságharcra vonatkozó és egyéb műveit.

Majd kecskeméti tanár lett, honnan Nagy Kőrösre ment, hol Arany, Mentovics, Salamon Ferencz, Ballagi, Szabó Károly kortársa volt. Közben folyton írt. 1867-ben már titkár a minisztériumban s a történetet tanulja a Ludovika-Akadémián. 1878-ig, mikor az egyetemi könyvtár igazgatója lett, egész könyvtárt írt össze s azóta is folyton dolgozott.

Temetése az egyet. könyvtárból holnap délután három órakor lesz és a gyászszertartást Szász Károly ref. püspök végzi. A halálesetről külön gyászjelentést adott ki a család, az Akadémia, az egyetem, az egyetemi könyvtár, a Történelmi társulat, a Heraldikai és genealogiai társulat, a Székely közművelődési egyesület.

Adja az Ég, hogy ideális lelke köztünk maradjon s hassa át a magyar történet írók szívét! . . .

— Az új kamarai elnök bankettje. Márk Endre egyházkerületi és kollegiumi ügyész, abból az alkalomból, hogy a debreczeni ügyvédi kamara tagjainak közbizalma őt ültette az elnöki székbe, holnap este a »Bika« vendéglőben bankettet ad, melyre a helybeli közélet vezetői hivatalosok.

— Kovács Sándor lemondása. A debreczeni ev. ref. theol. és jogakadémiai igazgatója súlyos betegsége miatt lemondott igazgatói tisztéről. Utódja körülbelül Dr. Öreg János lesz, ki már mint igazgató sikerrel működött.

— A huszár fogadása. Tegnap számunkban említést tettünk arról, hogy a debreczeni huszár kantinban milyen végzetes fogadást ajánlott virtuskodásból Csörsz János huszár. Megivott egy üveg pálinkát, a mitől menten összerogyott. Most a kórházban ápolják. s valószínűleg sok időbe kerül míg kiheveri a nagy mennyiségű pálinka hatását. Mult közleményünkben külföben azt írtuk, hogy a kantinnal fogadott, mint azonban most a kantin bennünket értesít, a fogadás más egyénnel történt, így a kantinos a dologban ártatlan. Ez azonban szerény vigasztalás a pálinkától belsőleg összeéget huszárnak, mert a szomoru valót ez nem masítja meg.

— A bohém estély, melyet mára jelezünk tegnap számunkban, a közbejött akadályok miatt elmaradt s csak hétfőn este fog megtartatni. Természetes, hogy az estély programja nem fog szenvedni változást.

— Fiatal zsebmetszők. Egy jól szervezett fiatal suhanczokból álló nagy zsebmetszőbandát fedezett fel a debreczeni rendőrség. A banda gyakorlottabb tagjai — kiknek főnöke valami Aranyosi Béla nevű suhancz — sorba vették a nagyobb városok nagy vásárjait mindenütt kizsebelve a magukra eléggé nem vigyázó áldozatokat. Mint a jelek mutat-

ják, a bandának itt is voltak tagjai amennyiben egy pár denunziáló suhancz vallomása nagyon sok részletet ismer az üzelmekből. Már előbb is érkezett feljelentés a rendőrséghez, ma reggel azonban tetten kapták az egyik tolvajt, amint a piacsoron egy asszony zsebéből kilopta a pénztárczát. Az asszony kiabálni kezdett s egy rendőr lefűlte a tetest. Így derült ki a banda üzelve, melyben most szigorú nyomozást folytat rendőrségünk. Sokan jelentkeztek vallomás végett s kiderült, hogy egy-kettő a bandából folyton a vasutnál settenkedett az utazók kizsákmányolása végett. Három tagja a díszes társaságnak már börtönben van, a többit nyomozzák.

Silberstein-Ötvös Adolf dr. halála. A magyar irodalom egy zajtalan munkássága, de hasznos és tudós tagja halt meg tegnap hajnalban: Silberstein — Ötvös Adolf. Kitűnő kritikus, tanult esztétikus, jó fordító, hasznos író volt, kinek czikkeit laikusok és szakemberek egyforma élvezettel olvasták. Aránylag fiatalon halt meg. Megölte a legidegölőbb munka: az újságírás. Özvegye és árva siratja Temetése ma délután 2 óra kor lesz.

Eléggett urinő. Kedvelt és a debreczeni közönségtől jól ismert színészek voltak a Tájkertti nővérek pár év előtt városunkban, kik atyjuk Tájkertti Miklós honvéd kapitány halála után özvegy édes anyjukkal városunkba jöttek s itt léptek színpadra. Mind a ketten nagyon szép leányok voltak. A nagyobbik Berta — a tehetségebb — Andorffy Péterhez a nálunk is jól ismert komikushoz ment férjhez s boldog családi életet élnek. A kisebbik Csiky Sándor hős szerelmes neje lett. Az özvegy édes anyja nagyobbik lánya családjával lakott és mert a Somogyi Károly szintársulattal vannak, a hol nem rég, mint a honvéd százados családja elsőrangú szerepet vittek.

— Az özvegy urnő súlyos betegségben szenvedett már régóta s most fekvő beteg volt. Csütörtökön délben a lakásukból sűrű füst-felleg tödült ki. A mikor észrevették a balesetet s betörték a szobába, özv. Tájkertti Miklósné már halott volt. — Összeégett. — A vizsgálat nyomán kiderült, hogy a boldogtalan nő gyertyát gyújtott s annak a lángjától tüzet kapott a takaró s az ágy égni kezdett és Tájkertti né a szó szoros értelmében összesült. A mikor az orvos megjelent már kiszenvedett. Andorffy és neje a színháznál voltak, hol próbát tartottak ott érte őket a rettenetes hír. Andorffynak nem akarták engedni hogy az anyját meglássa, de az erős lelkű nő keresztül törte magát a tömegen. Általános a vélemény, hogy Tájkertti né akarattal idézte elő a tüzet, hogy évek óta tartó nehéz betegségének és kínos helyzetének véget vessen. A pécsi közönség és a szintársulat fényes temetésbe részesítette a holdogtalan asszonyt, ki igazán sokat szenvedett.

Az Orsz. izr. Leánykiházasító Egyesület ismert panamája alkalmából, hírlík, hogy Klei n Bernát volt debreczeni kereskedő ellen, ki Debreczen székhelyei szervezte a most bajba jutott kiházasító egyletet, alapszabályokba ütköző visszaélések miatt Tafler Ignác helybeli kereskedő feljelentést tett a városi tanácsnál. Ez az ügy szintén vizsgálat alatt áll

Debreczen szab. kir. város rendőr-főkapitánysága. 339 rft 1899. Hirdetés. Értesítetnek a városban és területén lakó pálinka

főzde tulajdonosok, hogy az 1898 évi XVI. t. cz. értelmében az általok kifőzött pálinka mennyiség alkohol tartalma után nem csak a termelési, hanem a szesz-forgalmi adót is kötelesek megfizetni, hogy minden további ellenőrzéstől mentek legyenek, legezelszerűbb akkor, a midőn a kir. adóhivatalnál a főzészhez szükséges adó-bárczát megváltják, — ugyanazon alkalommal a napi termelő-képesség alkohol foka után járó szesz-forgalmi adót is befizetik; mert be nem fizetés esetén minden egyes főzés befejezése után t i z e n k é t ó r a leforgása alatt, a termelt pálinka mennyiség alkohol-tartalmát két példányban kiállítandó bejelentésen a kir. pénzügyőri szakasznál kötelesek lesznek bejelenteni. — A szesz-forgalmi adónak a bejelentés alkalmával történt lefizetése esetén pedig köteles a pálinka-főzde tulajdonos, a szesz forgalma adó-bárczát a kir. pénzügyőri szakasznál előmutatni illetve utalni. Debreczen, 1899. január 11. Boczkó rendőrfőkapitány.

Dr. Botz Elek a megválasztott iparügyi jegyzőnek karánsebesi közjegyző helyettesé váló kinevezéséről és jegyzői állásáról való lemondására vonatkozó hírlíket — újabb értesülés után — oda módosítottuk, hogy e hír ebből az alakjában még korai.

Országos vásárunk holnap lesz. Ugy látszik, hogy az idő is hagyományos jelensége a debreczeni vásároknak, mert most a lehető legrosszabb időre van kilátás. Két nap óta csak nem folyton esik az eső. Az utak megromlottak s kinek volna kedve ilyenkor vásárt látni? A laczikonyhások is kiköltöztek jó reménység fejében, de hát kinek kell most — fonatos, meg cigány-pecesnye?

A nőgyeleti repkonyha részére e héten a következő adományok gyűltek be id. Csanak József 10 frt. Siegmeth Károlyné 5. frt I. ker. kapitányság 3 frt. 50 kr. Özv. Szabó Sándorné 3 frt. Könyves Tóth Sándor. Tóth Béláné, Áron Manóné, Varga Károlyné 2—2 frt. Berger Jenőné, Brunner Edéné, Jablonczay Kálmáné. Dr. Pally Miklósné, Riesz Lipótné 1—1 frt. Némethy Lajos 1 frt 50 kr. ifj. Csanak József 10 klg. lenese. 10 klg. rizs 25 klg. paszuly 25 klg. szilva, 10 klg. borsó, Szunyogh Bertalan 2 zsák krumpli 25 klg. paszuly, Péntek Sándor 1 kosárkrumpli, Sesztina Lajosné 2 zsák krumpli. 1899. jan. 13. Szucs Kálmán, nőgyel. pénz

Érdekes látogatója volt mult hó 30-án a Gróf Esterházy Géza-féle cognac gyárnak, mely most már keletre is sikeresen ál. Abdul Ben Sayd Tarik üffiszi kereskedő személyében, ki európai üzletiútjában Budapestre is betért, hogy többek között nevezett gyár főképviseletét is megszerezze magának. — Sárkány Arnold vezérigazgató ama kérdésére hogy miképen fogja összeegyeztetni a nagy mennyiségben vásárolt cognac eladását a Korán tilalmával mosolyogva válaszolt a barna kereskedő „Italnak tilos, de hát segítünk magunkon s recipen iratunk cognacot a doktorral, orvos-ágot szedni pedig a Korán nem tiltja.

Áll a bál

A hadügyminiszter vissza szivta ama rendeletét, hogy a katonáknak ez évben nem szabad tánczolniok.

Egy rendelet szállt a hazán keresztül S egy rendeletben öröm — rengeteg Hangjára száz szakácsnő összerabdul Arczán boldogság könyve pereg. A szobalányok és a konyhahölgyek Komornák, kuktanók és így tovább. Vig éljenzésben mind egyik kitértek; A Juczi, Maresa, Terka és Katák.

Egy rendelet szállt a hazán keresztül Közös minisztertől kelt rendelet Tiltó parancsát benne visszaszívja S a katonáknak tánczolni — lehet. Lesz hát ez évben bál a katonáknak, Fújhatnak tánczhoz is a trombiták. Igz szól az irás és ezért vigadnak: A Juczi, Maresa, Terka és Katák.

Egy rendelet száll a hazán keresztül S pompás lett tőle millió ebéd, A tésztát jól meggyurta a szakácsnő S nem égeté el a jó pecesnyét. A takarítás remekül folyott le És a cipőket jól ki puczzolák, Oly mélyen érzék élét ez irásnak: A Juczi, Maresa, Terka és Katák.

Egy rendelet száll a hazán keresztül S nyomában tenger áldás árja dul, A mint azt a kaszárnya udvarában Fölolvásá őrmester Flinta ur. Bizony-bizony jókedvet szülhet az, hogy Már tánczolhatnak a derék bakák — S e hirre nekik jobb vacsorát adnak; A Juczi, Maresa, Terka és Katák. —s.—r.

LÖFKOVITS vékszer-üzletébe jó házból való flu aranyműves tanulóul felvétetik,

Színház.

A baba.

Tegnap este ismét zsufolt ház gyönyörködött Ordonneaux és Audrán bájos operettejében, melynél szebbet nem produkált az utolsó két évtized operetteirodalma.

Taps, kihívás ismét bőven volt s a szereplők legjobb tehetségük szerint játszottak.

A nagy buzgalom még a kórista-barátokra is ráragadt, mert — ami ritkaság — ők is valóságos „játszottak.“

A siker természetesen a 3 ik és 4-ik felvonásban volt legzajosabb, melynek zenéjében Audran felülmulta önmagát.

K a p o s i most is kedves „baba“ volt. Jól játszott, énekszámait teljesen kidolgozottak voltak.

Tökéletes volt K á l l a y Lujza Lancelot-ja. Minden dícséretnél többet jelent az a sokaktól beismert igazság, hogy e szerepében vetekedik a legelső Lancelot-val: H e g y i Arankával.

F e n y é r i egyszerűen óriási volt. Ötletei viharos derűtséget keltek.

Igen jó volt: L o e s a r e k n é, S z e n t e s, S z i k l a y é s B a r t h a is. A H a l m a i testvérek táncza most is nagy hatást ért; a zenekar pedig jobb volt, mint az első este. (a.—o.)

*** Színházi hí:** A színház igazgatóságától a következő hírt vesszük.

Tekintettel arra az érdeklődésre mely a „B a b a“ előadásai iránt mutatkozik, amennyiben a szombat esti előadásra már délelőtt minden jegy elfogyott, a vasárnapra hirdett „P a r a s z t k i s a s s z o n y“ helyett, negyed-szer ismét a „B a b a“ adatik bérlet-szünetben.

*** A jövő hét műsora.** A mint értesülünk a színház jövő heti műsora a következőképp allapított meg. Vasárnap jan. 15 én délután A t é k o z l ó látványos színmű. este pedig „A b a b a“ nagy operette megy, — bérletben. Hétfőn jan. 16-án bérlet 88 szám „A.“ A f e k e t e v é r Jókai színműve. Kedden jan. 17 én bérlet 89 szám „B“ H o r v á t h Miklós végzett zeneakadémiai növendék vendégfelléptéül: A c z i g á n y b á r ó. Szerdán jan. 18-ao bérlet 90. sz. „C“ A k i s h e r e z e g operette 3 felvonásban C ü t ö r t ö k ö n jan 19 én bérlet 91. sz. „A“ H u n y a d i L á s z l ó opera. Pénteken. jan. 20-án bérlet 93. sz. „B“ újdonságul először H i m f y d a l a i vigjáték. Szombaton, jan 21-én bérlet 94 szám „C.“ U g y a n a z = Vasárnap jan. 22-én. két előadás délután 3 órakor: A z ö r d ö g m á t k a j a népszínmű este 7 és fél órakor: D o b ó K a t i c z a történeti énekes vigjáték.

Virágos kert

a Debreczeni Hirlap kis olvasóinak.

Jégmadár.

Mért üldögélsz hideg télen,
Egész nap itt a lékszálon?

Zsupsz! egy kis halacska
llan a jég alatt,
Jégmadár utánna
S kergeti a halat.
Mefogja, felhozza,
Vigan falatozza

— Ezért ülök hideg télen,
Egész nap itt a lékszálon.

Torkos egérek.

Négy kis egérke: Juliska, Piroska, Annuska és a legtorkosabb valamennyi közt: Palika, megszimulták valahogy, hogy az éléskamara kulcsát benn felede anyuska. És a négy torkos kis egérke szívében föl-támadt a vágy, hogy meglátogadják a kamrát.

Annuska így szólt a többi egérkéhez: — Nem nyulunk majd seinnihez, halljátok! Csak megnézzük, hogy mi minden van ott együtt.

A legtorkosabb egérke, a Palika, pedig így gondolta magában:

— Csak legyek egyszer a kamrában és lássam magam előtt a mézes bődönt: dehogyan dugom bele a mutató ujjamat.

Ilyen szándékot rejtegetett szívében a többi kis egérke is, de egy se merete hangosan kimondani.

Lábujhegyen vonult ki a szobából a négy torkos egérke és óvatosan osont az éléskamrába.

De jaj, milyen fájdalmas meglepetés! Volt ott minden jó bőven, de nagyon magasan, polczokon meg állványokon.

Hej, pedig de csábitotta őket az a piros alma! Mintha csak azt mondaná: Jertek hát és harapjatok belém, arra való vagyok!

A legtorkosabb kis egér, a Palika, sirva fakadt. Úgy fájt neki, hogy nem beszélhet közletről azzal a piros almával.

Annuska, a legravaszabb egérke erre így szólt:

— Halljátok csak, én tudom a módját. Hozzatok be székeket, majd egymásra állítjuk és én felállok a tetejébe. Onnan majd csak elérem az almát és megnézhetem közletről.

Pár perc múlva megtelt az éléskamra székekkel, zsámolyokkal meg apró ládákkal. Mintha csak új bábeli tornyot akarnának építeni, egymás tetejébe rakták.

A legbátrabb kis egérke, telmászott, kinyújtotta karját is...

— Már megvan! — kiáltott örömmel, fogta a legszebb almát és nyújtotta lefelé.

A többi torkos egérke csakugy tolongott, hogy elfogja a prédát. De jaj! megint az emelvény, recsegett és ropogott a szék meg a zsámoly, összedől az egész.

Annuska betörte a fitos orrát, Juliskának a fejére esett két nagy alma, Piroska ijedtében nekiment a falnak homlokával és a legtorkosabb egérkét, a Palikát úgy arcon legyintette a ledülő zsámoly, hogy pufók képcskéje feldagadt.

Volt erre sirás jajgatás. Anya elősietett a konyhából és mikor látta, hogy mi tör-

tént, négy sarokba állította a négy torkos egérkét.

Ugy szégyelltek magukat, hogy szerettek volna a föld alá bujni. Oda is bujtak volna, csak lett volna akkora egérlyuk, mint a mutató ujjam!

Bácskal Emil.

A babavárosi Micza.

Az anyu eljött, letette az ajándékokat a karácsonyfa alá és meglebegtetve aranyos szárnyait, kiröpült az éjszakába. — Margitkának is hozott sok ajándékot, és ezek közt volt egy igen kedves és okos babakisasszony.

Szöke volt a haja, fekete a szeme, rózsaszínű a ruhája és piros a cipellője. Neve is volt: Micza.

Ezt úgy tudtuk meg, hogy ő maga mondta. Margitka megkérdezte tőle:

— Hogy hívják magát, baba?

A szöke haju ezt felelte:

— Engem Miczának hívnak.

Ezt felelte, Beszélni ugyan nem tudott, de a ki nem hiszi, hogy ezt felelte, hátra köti a sarkát.

— Hova való maga, Micza? — kérdezte tovább Margitka.

— Babavárosba, — felelt a baba.

Ezt felelte. Nekem a kanári esicseregte, hogy ezt felelte, ha nem igaz, vele perel-jetek.

— Babavárosból hozta magát, Micza, az anyu? — kérdezte újra Margitka.

— Igenis, szolgálatjára, a Babavárosból, a Paprika Jancsi-utczában levő trombita-ház-ból hozott engem az anyu.

Ezt felelte hozzá Micza és szépen meghajította hozzá magát. Ezt meg a cicza dorombolta nekem. Ha nem igaz, ne adjatok neki uszonára tejeckét.

— Ki a maga papája és mamája, Micza? — tudakozódott Margitka.

A baba kedvesen mosolyogva felelt: — Az én papám a csörgősapkás Paprika Jancsi és az én mamám a legyezős baba.

Ezt is a Micza felelte. Nekem az egérke czincogta. Ha nem igaz, a mit mondott, egye meg a macska.

— Szerették magát a szülei? — kérdezte Margitka.

— Oh igen, nagyon szerettek. A papa, ha meglátott, mindig összecsapta a czintányérját, a mama pedig legyezni kezdett a legyezőjével. Ugy szerettek engemet.

Ezt mondotta a baba. Nekem a papáj beszélte. Ha hazudott, majd ránczba szedjük ő kelmét.

— Nagyon busultak a szülei, Micza, mikor elvitte hazulról az anyu? — szólt Margitka.

— Nagyon, bizony. A papa a szemébe húzta a csörgő-sapkáját, a mama pedig összehajította a legyezőjét szomorúságában.

— Hát, maga, Micza? Maga is busult?

— Oh, hogyne! A könnyeim egészen lemosták a szememről a fekete színt, újra be kellett festeni. Hát még mikor bucsuzni mentem a nagybácsihoz. — Tudja, a kardos, sarkantus huszárhoz!

— Beszélje el azt is, Micza! — esengett Margitka.

— A kardos, sarkantus huszár nagy-

bácsi a skatulya-utczában lakik a paripaházban, — folytatta a baba. — Engem a mamám szépen megfésült, aztán kézen fogott és elvezetett a bácsihoz. . .

A baba elhallgatott.

— És, és, Micza, mi történt ott? — kíváncsiaskodott Margitka.

A baba sóhajtott:

— A huszár-bácsi, mikor meghallotta, hogy elmegyek, úgy elszomorodott, hogy leesett a lóról és tetőrt az orra.

Ezt felelte a baba. Nekem a nagyfülv Bodri kutya vakkantotta ki. Ha füllengett, áristomba zárjuk a mihasznát.

— Letört az orra! — kiáltott Margitka — Akáresak a Lajoska huszárjának! Hát, aztán?

— Aztán elmentem bucsuzni a barát-nőimhez, — szólt a baba — a zöldruhás, a piros kalayos és a fehér főkötős bábukhoz. Jaj, de sirtak valamenynyen! A baba is el-pityeredett erre az emlékre egy kicsit.

Ezt lubiczkolta nekem az arany halacska. Ha nem való, akkor bizony megharagszom.

Margitka tovább kíváncsiaskodott:

— Hát, aztán, Micza, mi történt?

— Aztán, karácsonyeste, mikor összekötötték a czökmókomat, hogy elutazzam, eljött az anyu, és olyan szépen mosolygott ránk, hogy attól egészen megvigasztalódtunk. Azt mondta . . .

— Mit mondott, Micza?

— Azt mondta, hogy nagyon jó helyre visz, egy igen jó kis lányhoz, a kinek Margitka a neve és engem sohasem fog eltörni.

— Nem bizony, Micza!

— A papa erre megint összecsapta a czintányérját, a mama meglegyezte magát, a huszár bácsi fölült a lovára, én pedig tánczra kerekedtem. Aztan mindnyájan elkisértek az ablakhoz, a hol az aranyos szárnyu anyu a karjára vett és kiröpült velem az éjszakába. Meg sem állt a Margitka karácsony-fájáig, és ott letett.

Margitka igen örvendezett, hogy Micza így megvigasztalódott.

— Hát maga tud tánczolni, Micza? — kérdezte a baba.

— Tudok ám!

— Próbáljuk meg.

Margitka megfogta a Micza kezét és, ihaja, nagy vigan megindult a táncz. Micza csakugyan kitűnően tánczolt: egy kis nyul azt beszélte nekem, hogy a Babavárosban senki sem tudott úgy tánczolni, sem a Paprika Jancsi-utczában, sem a skatulya-utczában. Ha nem igaz ez a dolog, megczibáljuk ám a hamis kis nyulnak a hosszú fülét, ha mondom.

De hát aligha nem igazat mondott a nyulacska. Nézzétek csak meg a képünket és láthatjátok, hogy olyan gyönyörűen, mint a Micza, nem tánczolnak sem Budapesten, sem Ujpesten. Majd megörül a Babavárosban a csörgősapkás papa és a legyezős mama, mikor megtudják, milyen jó dolga van az ő szöke haju, fekete szemű, rózsaszínű ruhás piros cipellős baba lányuknak és milyen kedves az urnője. Majd elszalad evvel a jó hírrel hozzájuk a nyulacska, ha szépen megkérjük.

Zsiga bácsi

A debreczeni kereskedelmi csarnok

ügyében f. évi **január 22-én** délután 3 órakor (a Kereskedelmi akadémia dísztermében) megtartandó

közgyűlésre

az aláírt tagok tisztelettel meghívtnak.
Debreczen 1899 január hóban

Mayer Emil

a végr. bizottság elnöke.

Tárgysorozat:

- Jelentés a végrehajtói bizottság működéséről;
- Az alapszabályok bemutatása és elfogadása.
- Elnök, két alelnök. és válaszmány választása.

Asthma és **mellbetegség**

MINDEN KÖHÖGÉS

valamint a légsző, gége és tüdő hurutos betegségei, továbbá legzésbántalmak, szűkmellűség, elnyalkasodás, rekedtség, kezdődő gümőkór stb. leggyorsabban gyógyíthatók az évek óta kitűnően bevált, orvosi előírás szerint készített **Szt. György tea** és a hozzátartozó **Szt. György hurut por** használatát által.

E világhírű különlegességek árátalmatlan s gyermekeknek is beadhatók. — Hatás már néhány nap múlva!

1 csomag) Tea 60 kr.
ara) Por 60 kr.
portó nélkül 2 csomagnál kevesebb nem küldetik.
Számítalan hála- és elismerő uyi atkozat.

Egyedüli fő- és szétküldési raktár:
„Szt. György-gyógyszertár“ Bécs, V/2 Wimmer gasse 33.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves házi készítésű, mert már több mint 30 év óta megújított, fájdalomszüntető, alkalmazzák készvényél, csúszná, tag-szaggyógyításnál és meghűléseknek, és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyákrabban rendelik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi készítésű, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá kell lenni, mert több kiadó sebezhető utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postája“-ban.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet“ tel együtt:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ mutatószámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik ez iránt — legzélszerűben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala
Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenütt kapható.

Vezérügynökkög: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest-Bécs.

Neustein Fülöp

szukrozott hashajtó labdacsai

E pilulák hasonló készítményeknél minden tekintetben feljebb becsülendők; mentek minden ártalmas anyagtól, az altesti szervek bajainál legjobb eredménnyel használtatván, gyengéden hashajtók, vértisztítók; egy gyógyszer sem jobb s mellette oly ártalmatlan, mint e pilulák a

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacsok.)

SZÉKSZOBULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Szukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. ó.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjünk határozottan doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót“ és „Neustein Fülöp gyógyszerész“ aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz“ címzett gyógyszerára
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerészárában.